

استخدام
اولین
دندانپزشک
اروپائی
در سال
۱۲۹۳ ه.ق.
/ ۱۸۷۲ م.
و پایه گذاری
دندانپزشکی
نوین
در ایران

دکترا حمید هاشمیان

کار معالجه دندانها، از زمانهای دور و شاید هم کم و بیش تا به امروز، در نواحی دور افتاده ایران، بر عهده سلمانیها (آرایشگران) و دلکها بوده است. آنها، علاوه بر شغل اصلی خود، به درمان دندانها، شکسته بندی استخوانها و مفاصل، حجامت و کارهای دیگر، می پرداختند.

عبدالله مستوفی، در کتاب خود، به این موضوع اشاره کرده و نوشته است:^۱ دندانسازی، در ایران هیچ نبود. اطیا و جراحان، به معالجه لثه می پرداختند و اگر حاجتی به دندان کشی پیدا می شد، به مستور طبیب، سلمانیها، به آن کار می پرداختند. ناصرالدین شاه، در سفر دوم خود به فرنگ، یک نفر دندانساز هم به ایران آورد و پس از چندی، دکتر هبنت، جانشین او شد. ولی عامه مردم، هنوز به گذاشتن دندان عاریه، عادت نداشتند و حتی از اعیان هم، کسی رجوعی به این دکتر نمی کرد. سلمانیها، همچنان به دندان کشی خود مشغول و باکلینهای ساخت اصفهان، کار خود را بدون هیچ تزیری انجام می دادند و بعضی از آنها، واقعاً بردست بودند.

در سی سال قبل از نوشتن این یادداشتها - که دندانساز، زیاد و کمتر کسی از شهرها، برای دندان کشی به سلمانی مراجعه می کرد - وقتی برای سرکشی به ساوجلاغ رفتم، ده - بیست روزی آنجاماندم. دندانهای من، پیوره داشت و دکتر اسمبت آلمانی، دکتر دندان من بود. مثل تمام مبتلایان به این مرض، هر چند یک باریکی از دندانهای من، باکلین فرنگی و تزییق قابلی، کشیده می شد. در مدت اقامت در ده، نویت به دندان عقل من رسیده بود و خیلی عذاب می داد. یک شب تا صبح نخوایدم. صبح گفتم اسیها را حاضر کردن که فقط برای همین عمل، یک شب در راه بخوابم و به شهر بیایم و خود را زد خلاص کنم؛ رحمان نام، دلای ده - که گاویندی هم داشت و نمی دانم به چه کار زراعی آمده بود مباشر راملات کند - شنید که من برای دندان کشیدن، می خواهم به شهر بروم. به منزلش مراجعت کرد و باکلین خود را برداشت و آمد گفت: شنیده ام از شهر این کشیدن دندان، می خواهید به شهر بروم؟ من، در این کار مهارت زیادی دارم! من، ابتدای خیلی انکار کردم و گفتم: دندان آخری است و خیلی مشکل است. گفت: بر عکس این دندان، در ریشه بیشتر ندارد و چون دندان بیکاره ای است، خیلی محکم هم نیست. همین چند کلمه حرف منطقی و قوت نفس و اعتماد به عملی که جوان سلمانی دهاتی از خود ظاهر ساخت و اصراری که کرد، اعتماد در من ایجاد نمود. لگن آوردنده. به محض گشودن دهان، به فاصله نیم دقیقه، دندان، با دوریشة کامل آن، میان لگن بود. معهداً تصدیق می کنم این کار من، تهوز بی موردی بوده است که حد تا یکی، درست از آب در نمی اید. دکتر برتراند باتیست آنسگاریوس هبنت (Bertrand Baptiste Hybennete)، ملقب به مسٹن السلطنه، سوئدی تبار و در شهر نرنسبورگ (Vaenersborg) سوئد متولد شد. پدرش، کارل یوهان اویسکار هبنت (Karl Johan Oskar Hybennete)، در شهر گوته بورگ (Gothenburg) سوئد در مطب شخصی خود، به حرفة دندانپزشکی و جراحی دهان و دندان اشتغال داشت، واکیین برخورد برتراند باتیست آینده اش (دندانپزشکی)، در همین مکان بود. وی، در ابتداء در مطب پادری خود، به کارآموزی پرداخت و بعداً در شهرهای کیل (Kiel) آلمان و پاریس (Paris) فرانسه، به تحصیل در رشته دندانپزشکی مشغول و در سال ۱۸۶۷م، موفق به اخذ دانشنامة تحصیلی در این رشته شد. وی، پس از خاتمه تحصیل، در همان سال برای اخذ تخصص در رشته جراحی نک و صورت، در داشکله دندانپزشکی پاریس، به عنوان معاون بخش (Assistant) مشغول به کار شد و در سال ۱۸۷۳م، پس از پنج سال فعالیت

دکتر برتراند باتیست آنسگاریوس هبنت

علمی و عملی، موقعی به اخذ مدرک تخصصی در رشته مربوط گردید. در همین سال، به وی پیشنهاد کار در دربار ایران شد. این پیشنهاد، به مستور صدراعظم وقت ایران و توسط دکتر تولوزان (Tholozan) (فرانسوی، پزشک مخصوص ناصرالدین شاه ۱۲۴۷ء، ق. ۱۸۹۶ء، ۱۸۳۰ء، ۱۸۴۱ء) به دکتر هبنت ابلاغ گردید. به موجب قرارداد منعقده در تاریخ ۲۰ سپتامبر ۱۸۷۲ء (ق.)، دکتر هبنت، ابتدایه مدت سه سال و بعدها با تجدید قرارداد، جمعاً ۳۵ سال در ایران اقامت کرد و به خدمت مشغول شد.

اعتمادالسلطنه، در کتاب خود (روزنامه خاطرات)، به چگونگی آمدن مسیو هبنت به ایران، اشاره کرده و نوشته است: ...شب، دندان مبارک درد گرفت. من، به تولوزان، که موقتاً من شخص شده، به پاریس رفت و تلگرافی کردم که دندانسازی همراه خود بیاورد. همین مسیو هبنت را که حالا هست بعد از دو سه ماه دیگر با خودش به تهران آورد...^۲

ناصرالدین شاه، به هنگام سفر دوم خود به ایران، در تاریخ ۱۹ جمادی الاول ۱۲۹۵هـ، در کتاب خاطرات روزانه خویش، درباره مسیو هبنت (مسیو هبنت) چنین آورده است:^۳ دندانساز مخصوص را دیدم که از راه گیلان آمده بود؛ با ابوالقاسم خان، نوہ ناصرالملک، که از طرف فقفاری می آمد. هم‌دیگر را در راه ملاقات کرده، هر دو، یک دفعه وارد مکوشده بودند. از آنجا هم هر دو، در

منزل دکتر هیئت در تهران

برادر خود، ماکسی میلیان هیبت (Maximilian Hybennet) را که همانند خود او دندانپزشک بود. برای کار و همکاری با خود به ایران آورد. ماکسی میلیان، مانند برادر خود برتراند، علاوه بر زبان مادری، به زبانهای آلمانی، فرانسه و بعدها فارسی، تسلط داشت.

مهديقلی خان هدایت، در کتاب خاطرات و خطرات خودش، درباره وی نوشت: «...ناهار، در بالاخانه عمارت ایض، مشرف به حیاط آبدارخانه، حاضر بود. اتفاق نسبتاً کوچک است و جمیع هستیم، شاه، تشریف آوردن. هیبت خان، دندانساز مخصوص، جوانی را که دندانسازی آموخته بود. معروفی کرد. ضمناً گفت: فرانسه، خوب می‌داند...»

ماکسی میلیان، چهارسال در تهران اقامت کرده و در این مدت، با برادرش برتراند، همکاری می‌کرد. وی، در اواخر اقامتش در ایران، چهار بیماری سختی شد که مجبور به ترک ایران گردید. دکتر برتراند هیبت، در سال ۱۸۸۹م، برادر خود را برای معالجه به سوئن برگرداند.

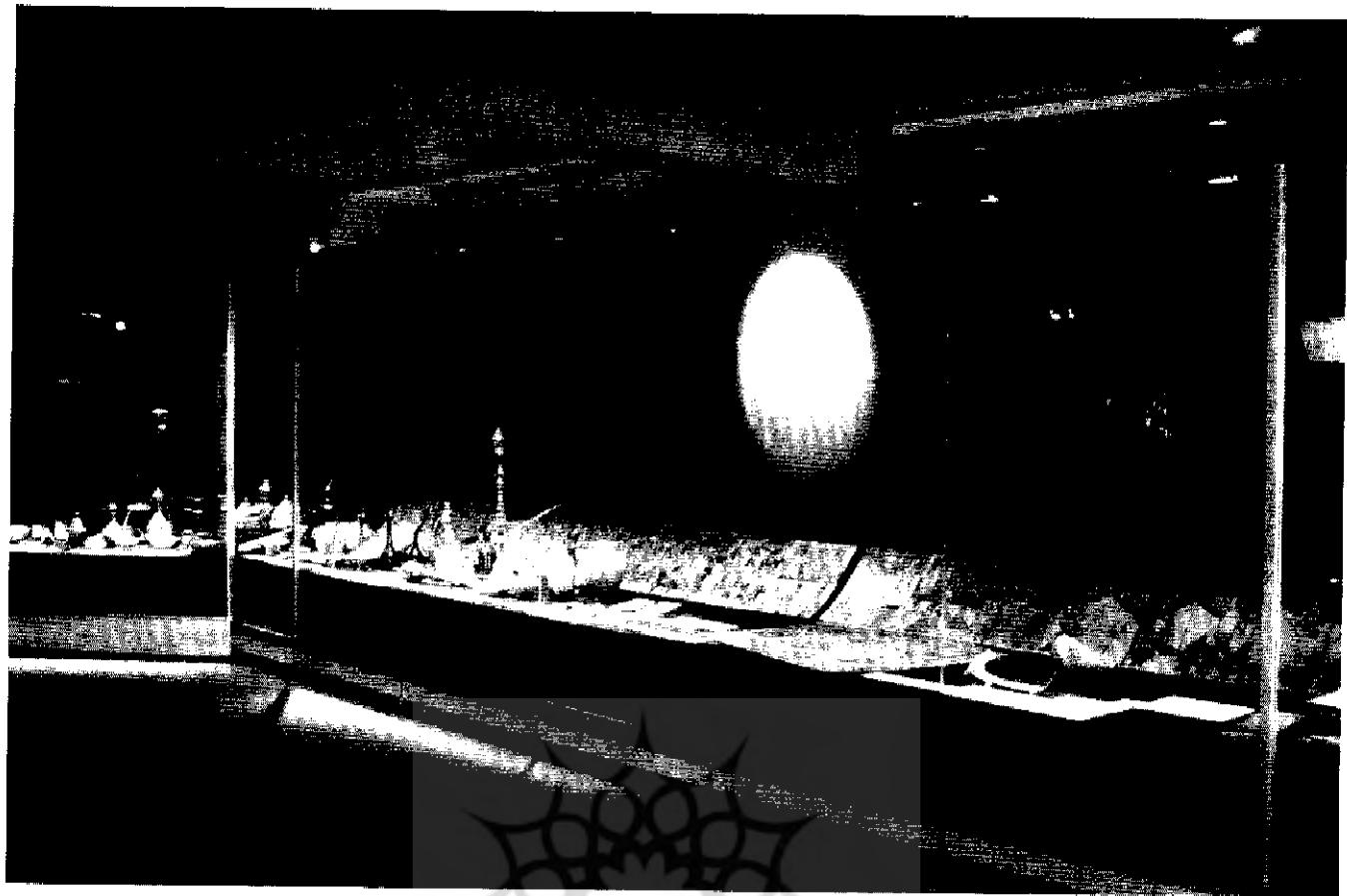
علاوه زیاد دکتر هیبت، به فرهنگ و تاریخ وطن ما و مخصوصاً یاوه گذاری دندانپزشکی نوین اروپائی در ایران، باعث تمدید و تجدید فراردادهای وی با دولت ایران گردید و قرارداد او کیه او. که به مدت سه سال بود. بارضایت وی

راه آهن به آمل آمد و وارد پطرشدن و دندانساز، موقتاً مرخصی گرفته، به سود، وطن خود رفت که باز مراجعت کند.

وی، سپس، به هنگام توقفش در ۱۶ جمادی الثاني همان سال، به نوشته خود در این باره ادامه داده، نوشت: بعد رفته منزل. این روز مسیو هیبت دندانساز، از سود به پاریس آمده است. بامسیو کریم دندانساز هم که در سفر اوک، بادنان مابازی می‌کرد. آشنا بود. با حکیم بولوزان، چند روز است آمده و دندان طرف بالای چپ را که هیبت، در تهران پر کرده بود و باز مدتی بود لق شده بود و هیبت در تهران نتوانست در بیاورد. اینجا چند روز کریم کار کرده، بالاخره در آمد. بسیار خوش وقت شدم. دوباره از نوباید پر کند.

ناصرالدین شاه، در راه بازگشت به ایران نیز، چند سطیری را به دکتر هیبت اختصاص داده، درباره وی نوشت: «...مسیو هیبت دندانساز و باغبانهای فرانسوی و بنهای ایرانی، که در پاریس کار می‌کردند. و چند نفر دیگر، از این ترن پیاده شدند که از راه دیگر به سارنتیس و حاجی طرخان رفته، به ایران بروند. خلاصه راندیم.

دکتر هیبت، در طی اقامت ۳۵ ساله خود در ایران، چندین بار برای دیدار از اقوام و وطن خود، به سوئن سفر کرد. در یکی از این سفرها در سال ۱۸۵۵م،

قسمتی از مجموعه دکتر هیئت که به موزه مردم‌شناسی شهر گوته بورگ اهدای شده است

و سیصد بود. گفت: من، وقتی که در پاریس بودم و دکان خیلی بستی داشتم؛ سالی دو هزار دندان درست می‌کردم و در شهر پاریس، سیصد دکان دندانسازی بود که هر یک، در سال چهار هزار و پنج هزار دندان درست می‌کردند و پست آنها، دو هزار عدد بود. در ایران، من، در طرف ییت و سه سال، سه هزار و سیصد دندان ساخته‌ام. از همین مطلب، می‌توان کسب و تمدن و آبادی این شهر را نمود.

دکتر برتراند هیئت، در سال ۱۹۰۷م، بعد از ۳۵ سال اقامت و فعالیت در ایران، به علت کهولت سن، به وطن خود، سوئد برگشت. دکتر برتراند، پس از اقامت کوتاهی در سوئد، به پاریس، محل تحصیل خود برگشت و تا اواخر عمر در پاریس زندگی می‌کرد. وی، در سال ۱۹۳۱م، چشم از جهان فروبست. دکتر هیئت، به هنگام اقامت خود در ایران، مجموعه‌ای از کارها و عتیقه‌جات ایرانی را جمع آوری کرد و همه آنها را که شامل ۱۱۶ قطعه بود به موزه شهر گوته بورگ، زادگاه خود اهدا کرد. این اشیا، که بیشتر شامل سلاح‌های مختلف از جمله زره، کلاه خود، سپر، تبرزین، قلیان، شیشه‌های دست ساز، جمعه‌های خاتم، قلمدان، ظروف لعابی و سفالی و... است. در موزه مردم‌شناسی EtnoSofiska Museet، در معرض نمایش عموم گذاشته شده است که قسمتی از تاریخ و تمدن گذشته ایران را، مخصوصاً در دوران صفویه و قاجاریه نشان می‌دهد.

و دولت ایران، نا ۳۵ سال ادامه پیدا کرد. دکتر هیئت، در منزلی کوچک با باغ زیبائی، در تهران زندگی می‌کرد. وی، برخلاف بعضی از همکارانش، به دور از جنجالها و زدبندی‌های سیاسی و اقتصادی، در تهران اقامت داشت. کار و فعالیت اصلی او، معالجه بیماران و پایه گذاری دندانپزشکی نوین به سبک اروپائی در ایران بود. نام وی، نه تنها در تهران بلکه در اغلب نقاط وطن ما، زبانه عموم بود و مردم، با احترام از وی یاد می‌کردند. مسیو هیئت، در سال ۱۳۱۲هـ ق، از ناصر الدین شاه لقب مسن السلطنه گرفت.

آثار متشره دکتر هیئت، که بیشتر درباره معالجه و امراض دهان و دندان، به سبک نوین و متداول در اروپا و دانشگاه‌های آنجا بود، در آن زمان، پیروان زیادی پیدا کرد و او لین اقدامی بود که در ایران، رشته دندانپزشکی را مستقل کرد و بعد از باعث به وجود آمدن رشته و دانشکده دندانپزشکی در تهران شد. از تجربیات و کارهای علمی و عملی وی، این بود که شاگردان زیادی تربیت شدند و اصول و معالجه امراض دهان و دندان را به سبک پیشرفته اروپائی، در ایران به کار برداشتند و از دندانپزشکی متداول شوند، کم کم فاصله گرفتند.

قهرمان میرزا سالور (عین السلطنه)، در روزنامه خاطراتش، ازوی یاد کرده و نوشته است:

۷: مسیو هیئت خان مسن السلطنه، دندانساز اعلیحضرت، چند روز قبل آمده بود، دندان برای حضرت والا درست کند. نمره دندانی که آورده بود، سه هزار

علاوه بر مسوی هبنت، دندانپزشک دیگری نیز به نام مسیو پلوکه، به ایران آمد. وی، در ۱۲۸۶ ه.ق.، به استخدام دولت درآمد. خبر ورود او به ایران، در شماره ۶۳۶ روزنامه دولت علیه ایران همان سال، بین ترتیب، درج گردید:

اعلان

مسیو پلوکه، یکی از صاحب صنعتان دولت بهیه فرانسه است. روز بیستم شهر ربیع، وارد دارالخلافه گشته، مصمم به شغل رفع مرض دهان و درد دندانست. حکیم مذکور، دندان که درد می‌کند، بدون اذیت بیرون می‌آورد و در عوض، دندان مصنوعی تازه می‌گذارد که هیچگس تمیز نمی‌دهد که این دندان، مصنوعی است. هر دندانی که سیاه شده باشد یازنگ زده باشد، پاک می‌کند و دندانی که کرم خورده باشد، رفع کرم خورده‌گی می‌کند که ابدأ دیگر کرم نزنند؛ و هر دهانی که بدبود باشد، معالجه می‌کند؛ و دندان جفتش که روی هم افتاده باشد، جدا می‌کند و دندان اگر کج باشد. راست می‌نماید؛ و در پاریس، به جهت این شغل، نشانهای افتخار متعدد به او داده‌اند. منزل او، در بیرون دروازه دولت، پهلوی خانه خلیفة فرنگی است. کتابچه‌ای نیز، در علم و هنر خود نوشته و صورت و شکل شخص با دندان و بی دندان را، نموده و در وقت آمدن به ایران، در اسلامبول طبع کرده و مجاناً به معارف و اعیانی که روزنامه دارند، داده می‌شود.

پی‌نوشت‌ها :

۱-عبدالله مستوفی، از دکتر استنب (Stump) آلمانی، که دندانپزشک بود. به عنوان دکتر اسمیت طیب (پوشک) نام می‌کند. وی، دندانپزشک دربار بود و در بیرون از آن نیز، مطب دندانپزشکی داشت. او، نخستین استاد کرسی دندانپزشکی در دانشگاه تهران بود و تاسالهای نخست سلطنت محمد رضا پهلوی در محمودیه شعبان زندگی می‌گرد. عبدالله مستوفی، شرح زندگانی من پی‌ثاریخ اجتماعی دوره قاجاریه، جلد اول، انتشارات زوگر، تهران ۱۳۷۱، ص ۱۵۲۹.

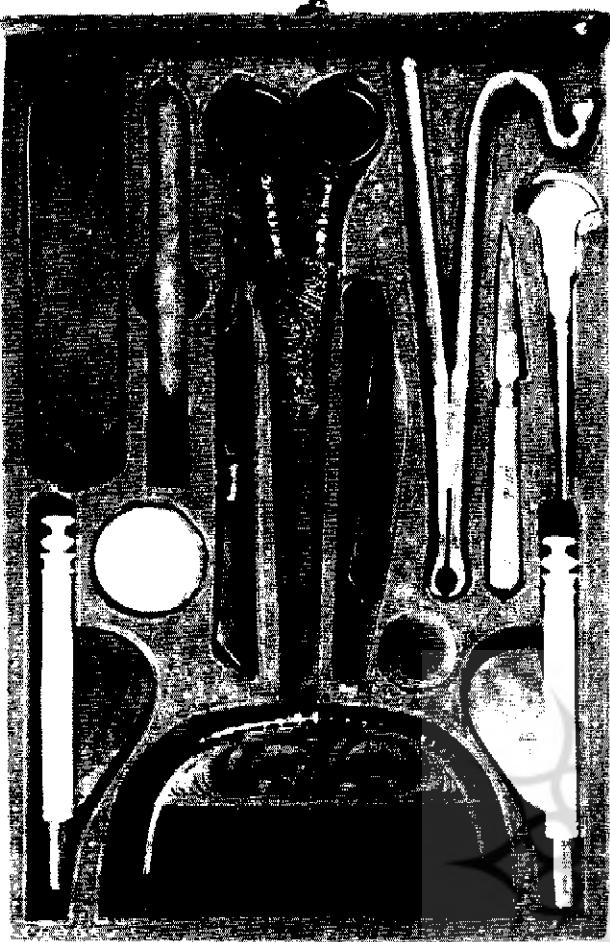
۲-آرشیو استاد وزارت امور خارجه ایران، نامه‌های ۱۲۸۹ ه.ق. پوشه ۶، ص ۶.
۳- روزنامه خاطرات اعتماد‌السلطنه، انتشارات امیر کبیر، چاپ دوم، تهران ۱۳۵۰، ص ۸۸۱.

۴-ناصر الدین شاه قاجار، سفرنامه فرنگستان (به کوشش ایرج افشار)، انتشارات شرق، ص ۲۲۰.

۵- پیشین، ص ۱۰۶.

۶- مهدیقلی خان هدایت، خاطرات و خطرات، انتشارات زوگر چاپ دوم، تهران ۱۳۴۶، ص ۹۹.

۷- روزنامه خاطرات عین‌السلطنه (قهرمان امیرزا سالور)، جلد اول، روزگار پادشاهی ناصر الدین شاه، به کوشش مسعود سالور، ایرج افشار، انتشارات اساطیر، چاپ اول.

قسمتی از لوازم مورد استفاده در دندانپزشکی که دکتر هیئت به موزه مردم‌شناسی شهر گوته بورگ اهدا کرده است

تهران ۱۳۷۶ ص ۹۰۴
۱-احمد هاشمیان، تحولات فرهنگی ایران در دوره قاجاریه و مدرسه‌دارالفنون، انتشارات سحاب، تهران ۱۳۷۹، ص ۲۷۷.

۲-احمد هاشمیان، تحولات فرهنگی ایران در دوره قاجاریه و مدرسه‌دارالفنون، انتشارات سحاب، تهران ۱۳۷۹، ص ۲۷۷.

۳- خانم فرزانه باقرزاده، حوزه مردم‌شناسی سوئد، برای واگذاری عکس‌های چاپ شده در این مقاله، بسیار سپاسگزارم. (نویسنده)

تجهیزه دنیا

محمد

این اخلاق انسان میگوید که طولانی بسم الله علیه السلام
خوب نهاده اید از فصل هشتم در سال ۱۸۷۲ صدر اعظم رئیس
ایران و دنیا زولد شد و در کشور غذک شد و کمال عالم پسر کرد و خود نیز
طرف پیری خود را در تلاش نمود و در این شعبه پس دور قرار نداشت

قصه اول

برادر

سرویت دنیا نصیب شد و لطف خوب و دوست و ایهام داشت و اینها در پیش از این
از زریعت و میتواند دنیا نمود و همچنان میگذرد و همچنان بجهة فریاد است
روح خود پریز و میتواند دنیا نمود و همچنان

منتهی میشاند

میخت از جم این بزم زریب پیش خود را میخواهد
 همه دارند و در حلقه کاربر شنید
 میخت از جم این بزم زریب پیش خود را میخواهد
 میخت از جم و صاف مخصوص خود جم فریاد میخواهد
 ایران پیش خود میخواهد اینها را از پیش خود میخواهد
 شهر از سبد خود و پلکان خود میخواهد و کرد و آب و مزار و خوب که در خود
 بیکار باز نیست پرمال جام فریاد میخواهد اینها را از پیش خود میخواهد
 میخت از جم این بزم زریب پیش خود را میخواهد

و در این دهه مهان خارج کرد و آن در بیوه فرزند رفت راجحت خود بیوه از امام
بیوه هفت فدر از امام داشت که حسین و علی و سید جواد و فاطمه و سید عاصم علیه از طهان تاکر
فرانه از امام ایشان را فتح خلاص کرد
قصه و خبر
حی سراج بیهقی از ایشان را در دوست خوب از ایشان مبتدا شد خلاص کرد
دست نیز از ایشان پایه بیهق فخر خواسته بود
بروزگانی پسر از ایشان مقدم ایشان است علیه از ایشان
برگزاری مسابقات فرنگی
برگزاری مسابقات فرنگی
قرآن ایشان بیهقی از ایشان بیهقی

مُعْصِم
قَدَّارَهُ مَهْرَ، نَادَتْ حَلَّاهُمْ، عَسْبَرَهُوَدَهُ، دَرَازَهُعَزَّزَهُ
وَإِشَّتْ طَرَفَنْ تَجَيَّدَهُ خَرَانَهُجَنَّهُ، حَرَانَهُكَرَانَهُ
حَرَانَهُدَصَّانَهُلَّهُ شَرَانَهُسَدَّهُسَمَّأَرَادَهُعَسَّرَهُ

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی

ل شهریور ماه ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان را
با همراهی دکتر شاهزاده امیریان
در شهر پاریس بازدید نمود
و در آنجا با دکتر شاهزاده امیریان
و دکتر فرمینی و دکتر شاهزاده امیریان
و دکتر شاهزاده امیریان

۲۷. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان
با همراهی دکتر شاهزاده امیریان
و دکتر شاهزاده امیریان

۲۸. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان
با همراهی دکتر شاهزاده امیریان

۲۹. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان
با همراهی دکتر شاهزاده امیریان

۳۰. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۳۱. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۳۲. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۳۳. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۳۴. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۳۵. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۳۶. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۳۷. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۳۸. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۳۹. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۴۰. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۴۱. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۴۲. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۴۳. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

۴۴. ۱۳۰۸ میلادی
دکتر شاهزاده امیریان

قرارنامه اجیری مسیو هبنت برتران دندانساز از اهل
سوگ تولد شده در شهر کوتنبرغ بدولت علیه ایران
باشرط ذیل

فقره اول

مسیو هبنت دندانساز متقبل می‌گردد از پیشتم ماه سپتامبر
۱۲۹۳ عیسوی مطابق غرہ ماہ رمضان المبارک
سیچان نیل هجری تا مدت سه سال شمسی متوازن
با خدمتگذاری دولت علیه ایران اجیر باشد.

فقره دویم

مسیو هبنت دندانساز متقبل می‌گردد با کمال دیانت و
اهتمام و مراقبت تمام پاریاب رجوع خود در کسب و علم و
صنعت دندانسازی و چه در علم جراحی و مکانیک که
مهارت دارد در تعلیم و معالجه آنها بهیچوجه نروگذاری
نکرده خدمت شایان نماید.

فقره سیم

دولت اعلیحضرت شاهنشاه ایران از طرف خودشان متقبل
می‌گردد که مسیوهبنت دندانساز در هر سال برسم موافق
و معاش او مبلغ پیکهزار تومان ثغفات فرمایند،) سه ماه
بسه ماه در چهار قسط

فقره چهارم

مسیو هبنت متقبل می‌گردد جمیع اسباب و ضروریاتی که
تعلق پکسخ خود داشته باشد و در ایران پیدا نشود بخرج و

خود مقتضی شود.)

مصارف مخصوص خود از پاریس آنها را تحصیل کند و
وتنیکه بجهت اشخاص حرمخانه اعلحضرت شاهنشاهی از
قبيل طلا و پلاتین طلای سفید و ندانهای مصنوعی وغیره
اقضا شده قیمت آنها را علیحده باید کارسازی نمایند و
کذلک از قبیل ادویه وکرو و آب دندان وغیره که در عمل

قرهه پنجم

دولت اعلحضرت شاهنشاهی منعهد می گردد که به
مسیوهنیت مبلغ یکصد تومان بجهت مخارج راه او حین
مراجعة از طهران به پاریس مرحمت نمایند مشروط
پراینکه او مدت سه سال خود را در ایران بانجام برساند
بهیچوجه در خدمت خود منفک و غفلت ننموده باشد.)

قرهه ششم

مسیوهنیت در ظرف مدت جمعی اظهارات خود را در این
مواد و سایر باید فقط باطلاع جناب اجل اشرف امجد
سپهسالار اعظم و وزیر امور خارجه دولت علیه ایران
برساند و وضع دیگر اعتبار ننماید.

قرهه هفتم

این قرارنامه بزبان فارسی و فرانسه مورخه پیشتر سپتامبر
۱۸۷۶ عیسوی مطابق غرہ ماه رمضان المبارک سیچفان شیل
هزاری ۱۲۹۳ نسخین مرفوم وامضا گردیده است.)
قرارنامه تا مدت سه سال معتبر است در اقضای مدت
قرارنامه برضایت طرفین تجدید نمود.

میتوان دردار الخلاف طهران [۱]، ۲۰ ماه سپتامبر ۱۸۷۶ غرہ
تخریج

ماه رمضان ۱۲۹۳

مسیوهنیت

(محل اقامه
نظر [۱] /

دکتر طولوزان

فرانسه اجرا شده بینت بران و هناف زار امیر کرده است لامه
لیگیونری دادگاهی. ۲۶ میلادی نیز اینجا
تیکنونگ، که در این راه در یادداشت
رساند، با سنتی و استادی خواسته
شده است.

Article I.

سیمینت ده انداز تغییر نموده لامه ۱۸۷۵ میلادی
با همین اتفاق تأثیر داشته است.
مطابق مخاطب، در میان المدار ۱۲۹۵، اتفاق تغییر نمود
در عالی سرتاسر این نکره در حالت عیمه ایران (اجرا شده
توسط) در خدمت این جهات در این مدت از ۱۲۹۳ تا ۱۲۹۵

فصل اول

Article II.

سیمینت ده انداز تغییر نموده با اعمال دیانت و تئاتر فاش شده
با همین اتفاق، چنانچه تأثیر داشته است.
کام پاریس در خود را که دلم بیفت ده اندازه
آنکه این اتفاق، در این شهر اتفاق نموده است.
پدر عالم در این اتفاق که در دادگاه قائم و دادگاه این اتفاق
در این اتفاق، آنکه در این اتفاق، در این اتفاق
میگذرد اینکه در این اتفاق، در این اتفاق

فصل دوم

Article III.

هات اجرا شده ایران لازم فروشن تغییر نموده
با همین اتفاق، این اتفاق، این اتفاق
این اتفاق، این اتفاق، این اتفاق
این اتفاق، این اتفاق، این اتفاق

فصل سوم

Article IV.

سیمینت تغییر نموده بیان داده داده این اتفاق
با همین اتفاق، این اتفاق، این اتفاق
این اتفاق، این اتفاق، این اتفاق
این اتفاق، این اتفاق، این اتفاق

فصل چهارم

(en plusieurs. Dont une partie échouée),
qui seront payés à part et dans
tous les cas de succès des deux combats
(peut-être le deuxième combat sera-t-il
gagné sans que l'autre soit nécessaire).

Article V

Le commandement de la flotte
de l'île d'Oran, jusqu'à ce qu'il soit
évident au chef de l'état de faire de ce
voyage un retour de l'île d'Oran à
l'île, sont à l'ordre du jour.
Le chef de l'île d'Oran, à son arrivée
à l'île, devra faire tout ce qui sera
nécessaire pour assurer la sécurité
et l'ordre dans l'île et pour empêcher
toute révolte ou révolte.

Article VI

Le chef de l'île d'Oran, dans toutes
ses affaires concernant la sécurité
du service et à la croix protestante
dans l'espace du temps, doit faire
entièrement l'ordre à l'île.
Le chef de l'île d'Oran, à son arrivée
à l'île, devra faire tout ce qui sera
nécessaire pour assurer la sécurité
et l'ordre dans l'île et pour empêcher
toute révolte ou révolte.

Article VII

La présente convention a été faite le 20 novembre 1876
en deux exemplaires en français et en arabe
et un exemplaire a été remis à l'ambassadeur
d'Algérie, l'autre conservé par le chef de l'île d'Oran.
Tous deux sont portés à l'ordre du jour
du gouvernement ottoman.

Cette convention est
valable pour trois ans, et elle
pourra être renouvelée suite
au consentement mutuel des parties.

Le chef de l'île d'Oran, à son arrivée à l'île d'Oran,
(en la 1. Ramazan 1293). 1876.